

P. HARSEM

Post box 23 Smestad pr Oslo

7de juni, 1951.

Herr høyesterettsadvokat Finn R. Schjødt,
Oslo.

112386

Ang.: begjæring om gjenopptakelse av min landsavikaak:

En slik begjæring innsendte jeg den 4de ds. Alt ble skrevet i en fart, da jeg mente den kanskje kunne tjene til å utskytte/hindre Myndighetenes krav om å sperre meg inne til soning av ca 3 mdr. reststraff, idet de nå nekter meg retten til 1/2 soning.

Jeg vedlegger gjenparten av de skrivelser og bilag som ble innsendt - i et hefte, som begynner med min skrivelse til Ridsivating Lagmannsrett av 4de ds.

H.r.advokat Heuch Bugge, som tidligere har vært min forsvarer, og som er helt enig at jeg benytter Dem i denne sak, hadde imidlertid blant sine papirer 3 dokumenter som ikke ble framlagt for Lagmannsretten, idet de er skrevet fra 8 - 12 mdr. senere :

- 1) utskrift av panteboken for Follo sorenskriver. Bevis for at jeg aldri har eiet eiendommen Signalen .
- 2) erklæring fra hr grosserer Lars Handberg datert 31.8. 50, som gir en rekke støtter for gjenopptakelse av min sak.
- 3) erklæring av 19.5.50 fra redaktør Sverre Krogh vedr. min deltakelse i Fiskerikomiteen og som jeg er dømt for

Jeg venter nå kun på en uttalelse fra regjeringrådet, dr. jur. Schiedemayer ang. det "Befehl" som H^r Handberg & Co fikk den 6.6.42 om å organisere brakkebygging fra den tyske marina. Hvis jeg skulle bli innesperret den 15de ds. vil min ven arkitekt Eugen Nielsen overlevere Dem erklæringen fra Schiedemayer. Jeg ber Dem da venligst oversende denne sammen med forannevnte 3 dokumenter til Ridsivating Lagmannsrett - i tilslutning til min tidl. begjæring om gjenopptakelse.

Det kunne da kanskje være på plass å tilføye noen argumenter som min ven, hr. Kaare Larsen har nevnt for meg :

- a) forholdet Handberg & Co er av retten i domspremissene konstruert opp til et "firma" Harsem/Handberg. Et ytterst merkverdig forhold når en leser dommen, så merkverdig at lignende aldri har forekommet i forretningslivet.

Hj Handberg hadde uten Harsems vitende opprettet en konto i Kreditkassen og kaldt denne: Harsem/Handberg for at førstnevnte skulle kunne hve penge til daglige utgifter i Handbergs fravær. Handberg hadde en rekke konti i forskj. banker som Harsem ikke kunne disponere og han kunne sette de fra tyskerne innkomne penge inn på hvilken konto han ønsket.

- b) I dommen nevnes på side 41 et beløp på kr. 700.000 som Handberg ikke har latt gå gjennom bokene og heller ikke innsat på nevnte kto. i Kreditkassen. Rettens flertal har godkjendt at Harsem ikke kan belastes for dette beløp. Retten tar altså ~~konsekvensens~~ IKKE konsekvensens av konstruksjonen av "firmaet" Harsem/Handberg. Rettens flertal må ha vært klar over det rette forhold når det gjalt dette beløp. Deri ligger en erkjennelse for at "firmaet" Harsem/Handberg IKKE har eksistert.

Det mot meg reiste skattekrav (så dommens side 48- nederst-) på kr. 861.000. bygger på konstruksjonen Harsen/Handberg. Før å få dette krav ut av verden har jeg reist rettsak mot Oslo Ligningsvesen/Skatteinspektøren, da jeg mener der ikke foreligger den ringeste grunn for et slikt krav, som kun kan gjelde fir aet HJ Handberg & Co. hvor jeg sluttet den 31.3.44.

Ang. de gaver som ble gitt til NS formål av HJ Handberg & Co. mener jeg å ha ført bevis for at de største gaver er gitt av Handberg uten min medvirken. Enkelte andre mindre gaver er sogar gitt mens jeg oppholdt meg i Sverige/Nord Norge.

I domspremissen (side 22) er detsamlede gavebeløp oppsatt til kr. 133.612.72. Hertil er imidlertid tillagt kr. 12.000 til NSH (se side 23) og kr. 71.703.53 som er utgifter til istandsettelse av eiendommen "Signalen" (Handbergs eiendom) som følge av tyskernes ødeleggelse og tyverier. Tilsammen kr. 217.316.25

Retten uttaleles at det vedr. Signalen nevnte beløp regnskapsmessig er uriktig ført på Gavekto. Etter rettens vurdering skulle dette beløp vært ført på en annen kto som ordinær utgift.

I inndragningsberegningen (se side 47) er jeg imidlertid gjort ansvar for 1/2 av kr. 217.316.25 med : ,, ,, ,, ,, ,, kr. 108.650.00

Retten synes her å ha medtatt beløpet til reparasjon av Signalen kr. 71.703.54 og gjort meg ansvarlig for dette beløp.

Det må være innlysende at utgifter til reparasjoner etter tyskeres ødeleggelser ikke unner noen omstendighet kan sies å ha vært en fortjeneste som kan gjøres til gjenstand for inndragning.

Fortjenesten måtte for såvidt "Signalen" bestå i øket verdi av denne eiendom i forhold til verdien før krigen. Men da "Signalen" i sin helhet er inndratt i HJ Handbergs bo er dermed denne økede verdi inndradd to ganger. Det må derfor være fullstendig galt av retten å medta reparasjonsomkostninger i inndragningen hos Harsen.

I inndragningen er også medtatt kr. 12.000.- som er gaver til de som ble rammet av eksplosjonsulykken i Oslo (se dommens side 23). Okkupasjonsmyndighetene hadde erklært disse gave som skattefrie.

Retten finner at disse gaver ikke er straffbare. Det er derfor urimelig at disse gaver til ulykkelige landsmenn skal kunne belastes meg ved beregningen av inndragningen. I og med at okkupasjonsmyndighetene har erklært disse gaver for å være lovlige - skattefrie - har retten ingen hjemmel for inndragning av disse. Det må være tillatt for okkupasjo smakten i henhold til folkeretten å tillate et okkupert lands befolkning å yte ulykkelige landsmenn hjelp av økonomisk art (ved eksplosjonsulykker).

Disse momenter - sammen med forannevnte nye vitneprov, som framkom etter lagmannsretts-saka i 1949 - og så eventuelt erklæringen fra dr. jur. Schiedemayer ber jeg Dem viderebringe for meg til Eidsivating Lagmannsrett (under henvisning til min tidligere begjæring om gjenopptakelse av min sak).

Arbødigst

